

Raskompendium för Podengo Português

Svenska Vinthundsklubbens
domarkonferens

Upplands Väsby 2012-10-28

Detta kompendium är skrivet av Göran Bodegård. Det är främst baserat på material från rasklubben, Carla Molinaris bok, Portuguese Podengo Pequeno (2012) Samt Renée Willes "All Världens Hundraser" (2003). Bildmaterialet har ställts till förfogande av Carla Molinari.

Podengo Português

Grupp 5

FCI-nummer 94

FCI-standard på engelska publicerad 2009-03-30

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2008-11-04

Översättning fastställd av SKK:s Standardkommitté 2010-09-23

STANDARD FÖR PODENGO PORTUGUÊS

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Portugal

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE: Jakt-, vakt- och sällskapshund

FCI-KLASSIFIKATION: Grupp 5, sektion 7

BAKGRUND/ÄNDAMÅL: Podengo português är en primitiv typ av hund som förmodligen härstammar från de hundar fenicier och romare tog med sig till iberiska halvön under antiken. Den blev senare uppblandad med hundar som följde med morerna under deras invasion på 700-talet. Hunden anpassade sig till det portugisiska klimatet och terrängen och blev den portugisiska kaninhund som den är känd som i dag. Den utvecklades utseendemässigt under århundradena för att passa sitt användningsområde. Den lilla varianten valdes ut från 1400-talet och framåt som råttjägare på de portugisiska skeppen.

Kommentar: Podengo Português är en av raserna i gruppen som kallas urhundar av vindhundstyp, medelhavsvindhundarna (ibland benämnda som Iberiska halvöns vindhundar). I Portugal finns podengon med tre storleksvarianter, som spanska raser räknas podenco ibicenco och podenco canario. Från Malta kommer faraohunden och från Italien cirneco dell' etna. På Iberiska halvön finns vidare flera lokala varianter av podencoraser vilka ännu inte fått erkännande av FCI. (Det är angeläget att veta att den spanska galgon inte tillhör denna grupp av hundar.)

Det är väl belagt genom arkeologiska fynd att alla dessa raser har ett gemensamt ursprung i de förhistoriska egyptiska vindhundarna och dessa eleganta jakthundar av enhetlig typ och med ståndöron finns avbildade från tiden tusen år före vår tidräkning. Hundarna kom troligen från Egypten till bl.a. Malta, Gozo, Ibiza och Sicilien med fenicierna århundradena före Kristus och med romerska erövrare vidare till den Iberiska halvön.

Dessa hundar jagar med synen, väderkornet och hörseln och är alltså inte alls utpräglade enbart "sighthounds" och skiljer sig därför från den anglo europeiska vindhundsgruppen (greyhound, whippet, hjorthund etc.) och den afro-asiatiska (afghan, saluki etc.).

Från 1999 har också medelhavshundarna flyttats från FCI grupp 10, vindhundar, till grupp 5, spetsar och raser av urhundstyp. - Det är inte bara den ursprungliga jaktfunktion som skiljer, medelhavshundarna jagar med tre sinnen, från de genuina vindhundarna utan också till den exteriöra typen. De är alla mer rätlinjiga än de traditionella vindhundarna, de har alla ståndöron, högt burna svansar, öppnare extremitetsvinklar och i de flesta raser är enbart den genetiskt avblekta röd/bruna färgen med köttfärgat nospigment det enda tillåtna (ej så hos podengo där man accepterar t o m svart nosspegel). De har också en rörelsemässig vighet av annat slag än de vanliga vindhundarna d v s de kan hoppa lodrätt och tvärvända.

HELHETSINTRYCK: Podengo portuguais har ståndöron och ett huvud format som en fyrsidig pyramid. Rasen har en svans formad som en skära och kroppen är välproportionerlig, välmusklad och sunt byggd. Rasen skall vara mycket livlig och intelligent. Den skall vara anspråkslös och robust. Rasen förekommer i tre storlekar och två hårlag, slät- och strävårig.

Kommentar: *Podengo grande och medio är väsentligen normalt proportionerade angående förhållandena höjd längd (se nedan). Podengo pequeno skall ha en kroppslängd som tydligt överstiger mankhöjden då den är kortbent och den ger därför inte alls samma vinthundspräglade typintryck! Den får dock inte bli en robust präktig liten hund som för tanken till jack russel, lancashire heeler eller för stor chihuahua.*

VIKTIGA MÅITTFÖRHÅLLANDEN:

Stor och medelstor podengo:

- De skall vara nästan kvadratiska med mycket god respektive medelgod substans.
- Förhållandet mellan kroppslängd och mankhöjd skall vara som 11:10.
- Bröstdjupets förhållande till mankhöjden skall vara som 1:2.

Liten podengo:

- Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden.
- Liten kroppsbyggnad.
- Kroppslängden skall förhålla sig till mankhöjden som 6:5.
- Bröstdjupet skall förhålla sig till mankhöjden som 1:2.

Hos alla varianter skall nospartiets längd understiga skallpartiets längd.

Kommentar: *Standardens måttangivelser ger utmärkt vägledning men man vill ytterligare understryka att pequeno skall ha "liten kroppsbyggnad" (of small stature). Detta pekar på att det är en förhållandevis smäcker och elegant liten hund men med god muskulatur och benstomme. Den används fortfarande till rått- och kaninjakt och är f ö en av världens minsta jakthundar. Pequenon är en i högsta grad funktionsduglig liten hund utan överdrifter.*

Medio

Pequeno

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Stor podengo: Rasvarianten används vid jakt på storvilt.

Medelstor podengo: Rasvarianten är också känd som warren hound (= kanin jakthund). Dess naturliga läggning för kaninjakt används flitigt antingen som ensamhund eller i pack.

Liten podengo: Rasvarianten används för sök på kanin i hålor och klippor.

Alla varianter används också som vakt- och sällskapshundar.

Kommentar: Podengon är mycket livlig (särskilt den lilla), positivt inställd, sund och rustik och då den jagar i "packs" så är den modig och social men har en personlighet som man måste respektera. - Pequenon har ett skall som ligger högt på tonskalan.

HUVUD:

Huvudet skall vara torrt och ha formen av en firsidig pyramid med stor bas och det skall avsmalna mot det tydligt spetsiga nospartiet. De övre längsgående linjerna på skalle och nosparti skall divergera.

Kommentar: Huvudets helhet skall vittna om att podengon tidigare hänfördes till vinthundarna och släktskapen till bl. a faraohund - dvs. det skall finnas en ädel linjeföring och kvalitet och absolut inte ge intryck av grovhet eller dvärghundsprägel. Detta trots att nosens längd är mindre än hälften av hela huvudets längd. Skallens och nosryggens plan skall alltså inte vara parallella utan skall divergera. Observera att man önskar förhållandevis små ögon som inte är framträdande.

SKALLPARTI

Skalle: Skallen skall vara flat och nästan rak sedd i profil.

Ögonbrynsbågarna skall vara framträdande. Pannfåran skall vara knappt skönjbar. Partiet mellan öronen skall vara horisontellt. Nackknölen skall vara framträdande.

Stop: Stopet skall vara knappt märkbart.

Kommentar: Observera att det är svårt att avla fram hundar med kombinationen rätt kort nos och knappt märkbart stop!

ANSIKTE:

Nostryffel: Nostryffeln skall vara avsmalnande och verka snett avskuren med spetsen något framskjuten. Färgen skall vara mörkare än pälsfärgen.

Kommentar: Observera att hos podengon accepteras t o m - svart nosspegel – vilket skiljer rasen från de andra medelhavsvinthundarna där det naturliga är en köttfärgad nosspegel.

Nosparti: Nospartiet skall vara spetsigt. Det skall vara rundat sett framifrån. Nosryggen skall vara rak. Nospartiet skall vara kortare än skallpartiet och bredare vid ansättningen än avslutningen.

Kommentar: D.v.s. nosen skall vara som en avsmalnande kon.

Läppar: Läpparna skall vara tätt åtliggande, strama, tunna och ha en rak underlinje. De skall vara väl pigmenterade.

Käkar/Tänder: Regelbundet saxbett med starka, vita tänder. Käkarna skall sluta normalt. Den stora varianten skall ha alla tänder.

Kinder: Kinderna skall vara torra och snett ansatta framifrån sett.

Kommentar: Detta något svårförståeliga kan bäst tolkas utifrån beskrivningen av huvudet som en avsmalnande fyrsidig pyramid med bred bas.

Ögon: Ögonen skall ha ett mycket livligt uttryck. De skall vara små, något snedställda och inte vara framträdande. Färgen varierar från honungsfärgat till brunt och skall överensstämma med pälsfärgen. Färgen på ögonkanterna skall vara mörkare än pälsfärgen.

Öron: Öronen skall vara snett ansatta i höjd med ögonen. (*dvs. örats nedre fäste*) De skall vara raka, upprättstående och mycket rörliga. Öronen skall vara vertikalt resta eller svagt framåtlutade när hunden är uppmärksam. De skall vara tunna, trekantiga till formen, breda vid basen och avslutas i en spets. Öronen skall vara avsevärt längre än de är breda vid sin ansättning.

Kommentar: Öronen är väsentliga för kvaliteten i typen. – De får inte vara för långa eller för breda och inte alltför brett ansatta eller ha för rundade spetsar.

HALS: Halsen skall harmoniskt övergå i kroppen. Den skall vara rak, lång, välproportionerlig, stark och välmusklad utan löst halsskinn.

Kommentar: Halsen skall bäras stiligt men vara mjukt ansatt i överlinjen där manken inte skall vara dominerande.

KROPP:

Överlinje: Rygglinjen skall vara plan och horisontell.

Manke: Manken skall bara vara obetydligt markerad i förhållande till hals och rygg.

Rygg: Ryggen skall vara lång och plan.

Kommentar: OBS att detta avser bröstryggen – inte hela överlinjen och ur denna formulering framgår alltså också att bröstorgens längd skall vara generös!

Ländparti: Ländpartiet skall vara plant, brett och väl musklat.

Kors: Korset skall vara medellångt, brett och välmusklat. Det skall vara plant eller något sluttande.

Bröstorg: Bröstkorgen skall nå ner till armbågarna. Den skall vara måttligt bred och lång. Bröstbenet skall höjas uppåt och bakåt. Revbenen skall vara

snedställda och endast mycket lätt välvda. Förbröstat skall varken vara för framträdande eller för muskulöst och det skall vara måttligt brett.

Kommentar: Revbenen skall vara långa vilket ger längden och djupet på bröstkorgen som alltså inte får vara kort med kort bröstben – Bröstkorgen skall heller inte vara särskilt bred vilket skulle ge en felaktig bred front som inte passar till podengons typ.

Underlinje och buk: Underlinjen skall vara lätt uppdragen. Flankerna och buken skall vara strama.

Kommentar: Underlinjen skall vara rak och lätt uppdragen – alltså inte vinthundskurverad

SVANS: Svansen skall vara naturlig och snarare vara högt än lågt ansatt. Den skall vara kraftig, tjock, medellång och avslutas i en tunn spets. I vila skall den bäras hängande mellan bakbenen med spetsen något uppåtriktad. I rörelse skall den bäras horisontellt i en lätt uppåtriktad båge eller upprätt formad som en skära. Den får aldrig vara ringlad. Frans skall finnas på undersidan.

Kommentar: Svansens storlek skall snyggt balansera hundens proportioner och linjer – alltså inte vara för kort och "knubbig". Den skall kunna nå till hasleden

Extremiteter:

FRAMSTÄLL:

Helhet: Sett framifrån eller från sidan skall framstället vara lodrätt ställt. Det skall vara välmusklat och torrt.

Kommentar: *Podengo pequeno är en ras med förhållandevis korta ben men dessa skall inte vara böjda på det vis som är vanligt hos lågbenta raser! Pequenon har alltså inte framträdande choncrodystrofiska drag!*

Skulderblad: Skulderbladen skall vara långa och snedställda. Skuldrorna skall vara kraftiga och väl musklade. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara ungefär 110 grader.

Armbåge: Armbågarna skall ligga parallellt med kroppens mittlinje.

Underarm: Underarmarna skall vara lodräta, långa och väl musklade.

Handlov: Handlovarna skall vara torra och inte framträdande.

Mellanhand: Mellanhänderna skall vara starka, korta och något vinklade.

Framtassar: Framtassarna skall vara rundade med långa, starka, tätt sammanhållna och kraftigt välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst mörka. Trampdynorna skall vara hårda och motståndskraftiga.

BAKSTÄLL:

Helhet: Bakstället skall vara välmusklat och torrt. Bakbenen skall från sidan och bakifrån sedda vara parallella och korrekt ställda. De skall vara ställda parallellt med kroppens medellinje.

Lår: Låren skall vara långa, medelbreda och väl musklade.

Knäled: Knäledsvinkeln skall vara ungefär 135 grader.

Underben: Underbenen skall vara långa, sluttande, starka, väl musklade och torra.

Has/Hasled: Haslederna skall vara medelhögt ansatta, torra, starka och bilda en trubbig vinkel på ungefär 135 grader.

Mellanfot: Mellanfötterna skall ha vara starka, korta, snedställda och utan sporrar.

Baktassar: Baktassarna skall vara rundade med långa, starka, tätt sammanhållna och kraftigt välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst mörka. Trampdynorna skall vara hårda och motståndskraftiga.

Kommentar: *Sammanfattningsvis så är podengons extremiteter mycket "normalt" konstruerade och har inte något av tendenser till vinkelöverdrifter - benstommen är också mycket "lagom" och alltså aldrig grov eller för elegant förfinad.*

RÖRELSER: Rörelserna skall vara fria och energiska. Travet är lätt.

Kommentar: *Hunden skall presentera en prydlig resning (aldrig lågburet eller skorstensansatt hals) och svansföring i rörelse och med bibehållna linjer och proportioner. Rörelserna skall vara av bra energi och längd - aldrig terrierlika.*

HUD: Huden på kroppen skall vara tunn och stramt åtliggande. Slemhinnorna skall helst vara mörkpigmenterade, i varje fall mörkare än pälsfärgen.

PÄLS:

Pälsstruktur: Det finns två hårlagsvarianter: Kort släthårig eller lång strävårig päls. Bägge pälsvarianterna skall ha medelgrovt hårlag utan underull. Den korta pälsen skall vara tätare än den sträva. Den strävåriga varianten har längre päls på nospartiet (skägg).

Färg: Färgerna skall vara gul, fawn i alla nyanser från ljust till mycket mörkt med eller utan vita tecken eller ha vit grundfärg med fläckar i ovan beskrivna färger.

Hos den lilla podengon accepteras även följande färger, men de är inte eftersträvansvärda: svart eller brun med eller utan vita tecken eller vit grundfärg med fläckar i dessa färger.

Kommentar: *Det är viktigt att komma ihåg att det sträva hårlaget kan variera i volym och att det finns pälsar som är tydliga mellanting mellan sträv och korthårig (s.k. broken coats) vilket är acceptabelt men bör inte föredras. Däremot är för lång eller för mjuk päls felaktigt.*

STORLEK/VIKT:

<u>Mankhöjd:</u>	Liten:	20-30 cm
	Mellan:	40-54 cm
	Stor:	55-70 cm
<u>Vikt:</u>	Liten:	4-6 kg
	Mellan:	16-20 kg
	Stor:	20-30 kg

Kommentar: Det är angeläget att respektera rasernas storleksangivelser – för att de tre varianterna hålls tydligt åtskilda

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Tecken på skygghet.
- Skall- och nosparti vars övre linjer är parallella.
- Bett som sluter dåligt till eller illa placerade tänder. Tångbett. Tandförluster hos den stora varianten.
- Nostryffel som är delvis opigmenterad.
- Hals som är välvd.
- Kropp som har välvd överlinje.
- Kors som är alltför sluttande.
- Bakbenssporrar skall helst inte finnas.
- Päls som är silkig och/eller har underull.

ALLVARLIGA FEL:

- Skall- och nosparti vars övre linjer konvergerar.
- Nostryffel som är helt opigmenterad.
- Öron som är rundade.
- Buklinje som är alltför uppdragen.
- Svans som är ringlad.

DISKVALIFICERANDE FEL:

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

- Tecken på inblandning av vinthund, stående fågelhund eller annan korsning.
- Under- eller överbett.
- Ögon med olika färg.
- Öron som är vikta eller hängande.
- Färg som är brindle, svart med tanteeckning, trefärgad eller helt vit.

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

SRD: Inga av medelhavsraser är upptagna i SRD/BSI vilket vittnar om att dessa rasers normala kynologiska konstruktioner och proportioner inte har inviterat till extremtypavel med genetiskt betingade överdrifter som hotar hälsa och

